

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2007 r. — Kuiburi Fruit Canning przeciwko Radzie

(Sprawa T-330/07)

(2007/C 269/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd (Bangkok, Tajlandia) (przedstawiciele: F. Graafsma, J. Cornelis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 682/2007⁽¹⁾ z dnia 18 czerwca 2007 r. z powodu zarzucanego naruszenia art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/1996⁽²⁾ oraz art. 6.10.2 porozumienia WTO⁽³⁾, w wyniku odrzucenia wniosku skarżącej o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu, mimo że skarżąca twierdzi, iż jest jedynym producentem eksportującym, który przekazał informacje konieczne dla obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu.

Po pierwsze, zdaniem skarżącej, Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że złożony został więcej niż jeden wniosek o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu.

Po drugie, skarżąca uważa, iż ponieważ tylko jeden producent eksportujący wniósł o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu, Rada nie dysponuje swobodnym uznaniem w zakresie ustalenia czy indywidualne badanie w stosunku do skarżącej byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby ukończenie dochodzenia w przewidzianym czasie.

Po trzecie, nawet jeśli Rada dysponuje tego rodzaju swobodnym uznaniem, skarżąca twierdzi, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, iż dodatkowe badanie jednego eksportera byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby ukończenie dochodzenia w przewidzianym czasie.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że obliczenie indywidualnego marginesu dumpingu w stosunku do skarżącej byłoby dyskryminujące względem innych nieobjętych próbą eksporterów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159, str. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str.1).

⁽³⁾ Wielostronne negocjacje handlowe w ramach Rundy Urugwajskiej (1986-1994) — Załącznik 1 — Załącznik 1A — Porozumienie o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu 1994 (WTO-GATT 1994) — porozumienie antydumpingowe (Dz.U. L 336, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-332/07)

(2007/C 269/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumpa i adwokat C. von Donat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2007) 2619 wersja ostateczna z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie obniżenia przyznanego decyzją nr K(94) 3379 wkładu finansowego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ujętym w jednym dokumencie programie inwestycji strukturalnych Wspólnoty na obszarach Północnej Nadrenii — Westfalii w Republice Federalnej Niemiec objętych celem 2 (EFRR nr 94.02.13.012);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja obniżyła wkład Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w programie inwestycji strukturalnych Wspólnoty na obszarach Północnej Nadrenii — Westfalii objętych celem 2.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że pozwana dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych w zaskarżonej decyzji.

Ponadto podnosi ona, że nie wystąpiły przesłanki obniżenia pomocy zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88⁽¹⁾. Skarżąca twierdzi w związku z tym, że dokonane przeniesienia nie stanowią istotnej zmiany programu. Ponadto uważa ona, że odesłanie jedynie do „Wytucznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994–1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316] jest niewystarczające dla uzasadnienia istotności zmiany.

Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że Komisja powinna była skorzystać z przyśługujących jej uprawnień dyskrejonalnych w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie wkładu EFOR jest proporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988 r., str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2007 r. — Entrance Services przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-333/07)

(2007/C 269/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Entrance Services NV (Vilvoorde, Belgia) (przedstawiciele: A. Delvaux oraz V. Bertrand, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której Parlament odrzucił ofertę skarżącej i udzielił zamówienia innemu oferentowi, doręczonej skarżącej w dniu 14 sierpnia 2007 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 14 sierpnia 2007 r. odrzucającej jej ofertę złożoną w ramach postępowania przetargowego na zawarcie umowy o utrzymanie i konserwację sprzętu automatycznego, stolarki i podobnego wyposażenia w budynkach Parlamentu Europejskiego w Brukseli [(umowa o świadczenie usług 2007-2010) (przetarg nr IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00)]⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca wskazuje, po pierwsze, na naruszenie art. 10 dokumentacji przetargowej i art. 93 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽²⁾, gdyż Parlament wybrał ofertę oferenta, który zdaniem skarżącej, znajdował się w sytuacji powodującej wykluczenie, o której mowa w art. 10 dokumentacji przetargowej z uwagi na stwierdzone przez Komisję jego uczestnictwo w porozumieniu.

Po drugie, skarżąca zauważa, że Parlament naruszył art. 97 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 137 rozporządzenia wykonawczego⁽³⁾, stawiając oferentom wymóg wykazania ich technicznych możliwości wykonania zamówienia w oparciu o inne dowody niż dowody, o których mowa w tych przepisach.

Po trzecie, skarżąca podnosi zarzut oparty na naruszeniu art. 97 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 135 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego, jako że Parlament wymagał, aby oferenci wykazali gospodarcze i finansowe możliwości wykonania zamówienia w oparciu o dowody, które nie zostały przewidziane w rzeczonych przepisach oraz ponieważ odrzucono ofertę skarżącej z uwagi na to, że nie zawierała ona wymaganych dowodów.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że należy stwierdzić nieważność spornej decyzji, z uwagi na naruszenie zasady równości, ustanowionej w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego, gdyż Parlament odrzucił jej ofertę i udzielił zamówienia innemu oferentowi, mimo że oferent ten znajdował się w takiej samej sytuacji jak skarżąca, jeśli chodzi o nieprzedłożenie wymaganych w art. 11 dokumentacji przetargowej wymaganych zezwoleń.

⁽¹⁾ Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane: Dz.U. 2006/S 148-159062.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, EURATOM) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, ze zmianami (Dz.U. L 357, str.1).